

- VI. Imperitus medicus est non tantum is, qui *regulas medicandi* nescit, sed & ille, qui *experientia diuturna praxeos* caret, licet theoriam scholæ calleat:
- VII. Et medicus scholis *Æsculapii recens egressus* minus multo valet ad medicandi licentiam, quam juris emeritus scholarum ad cruda studia in forum protrudenda.
- VIII. Hinc utrumque hoc hominum *sic litteratorum* genus potius diu *compracticare* deberet duci *cuidam expertissimo*, quam *solitariè praticare*.

EX JURE CANONICO.

- I. Una est fidelium universalis Ecclesia, extra quam *nullus omninò salvatur*. *Cap. 1. de Summ. Trin.*
Infero. Ergo neque *hæreticus materialis* qui vocatur, si non fit intra hanc Ecclesiam.
- II. Clerici in Germania non obligantur *statutis communibus civitatum*, tam *imperialium* quam *municipalium*: neque *statutis parvorum Dominorum territorialium*; non solum quoad *vim eorum coactivam*, sed nequidem quoad *vim directivam*.
- III. *Principis* autem *secularis* provincialibus *statutis* quoad *utramque vim* obligantur; exceptâ illâ, quæ exercetur in *personalia*, salvis de cætero privilegiis clericalibus.
- IV. Hinc Clerici sub ejusmodi *Principibus* commorantes, quâ hæredes tenentur observare horum leges de *successionibus testamentariis*, & *ab intestato*; subjacent confiscationi, si inveni, vel evehi faciant prohibitas merces ex provinciâ, mulctari possunt, si erogent *pecuniarum species* ultra auctarium à Principe permixsum, vel in commercio utantur *monetâ interdiktâ*, &c.
- V. Multa quoque *Civitatum* præcepta, quæ *ad politiam* civium *communem* pertinent, Clerici servabunt, non *vi præcepti talis*, sed *ob vitam*, & *honestatem clericalem*, à Ss. Canonibus præscriptam.

CASUS CANONICUS.

In quadam Ecclesiâ *turnus* ambulat de 7 in 7 dies, & est ordo *Presbyterorum* canonicorum *indefinitus*, ita, ut, qui Diaconus canonicus fit Presbyter, statim de ordine Diaconorum, licet horum esset junior,

nior, omnes
transiens, f
pergressus o
horum pen
moda turni
hebdomade,
penultimus.

Q. An C

R. Cajus
perinde ut
nalem, don
cano; quia

EX

I. Verratur
enare.

R. Verant
Mog. & Dec
Mog. pag. 31
perjurum d
nonden: u
vererunt: d
stulus in lau

II. Schafte W
latine?

R. Leg
derivatum
adde Wac

III. In cit. T
die) auch t
in allen D
de andre P

R. Idem q
en & subje
Archidiaconus
cum Archidia

nior, omnes se receptione seniores Diaconos juxta *cap. 15 de M. & O.* transiliens, fiat in ordine Presbyterorum ultimus; *turnus* nominationis pergressus ordinem Presbyterorum, jam pervenit ad Diaconos; Cajus horum penultimus fit Presbyter, antequam perveniret ad eum hebdomoda turni, & transcendit omnes Diaconos: moritur Canonicus illa hebdomade, quæ sui turni fuisset, si in ordine Diaconorum mansisset penultimus.

Q. An Cajus presbyter factus gaudeat nominatione, an verò *diaconorum ultimus*?

R. Cajus gaudebit, contra F. M. Pironium de controvers. patronor. alleg. 90: perinde ut canonicus diaconus in Decanum electus retinet suam turnum diaconalem, donec ille decessurus usque ad ultimum capitularem denuò inchoetur à Decano; quia promotio potius augere debet, quàm *jus adimere*.

EX GRAMMATICA JURIS GERMANICA.

I. Vertatur pressè ex idiomate Latino in Theodiscum infinitivus *alienare*.

R. *Veranderen*, sive olim *verußzeren*, hodiè *veräußeren*. Document. Official. Mog. & Decani B.M.V. Steph. Alexand. *Wirdwein* de an. 1280 Tom. I. *Dioces. Mog.* pag. 378. Aliud est *verändern*, mutare. nempe *res*, cum *verändern* mutet *personam domini*; quanquam olim vix inveneris *ändern*, sed loco ejus verbum *verwandeln*: sic Biblia Sac. XV illud Job. 30 v. 21; *mutatus es mihi in crudellem*, verterunt: *du bist mir verwandelt in ein freyßlichen*; & illud Eccl. 27. v. 12 *stultus ut luna mutatur*, *der Tor wirt verwandelt als der Mon.*

II. *Echafte Ursachen*, hodieque usitatum in foro verbum, quò redditur latinè?

R. *Legales cause*, ab antiquo *Ee lex*: hoc substantivum theodiscum exolevit, derivatum ab eo *adjectivum* mansit. Lege autem antiquissima linguæ nostræ Biblia: adde *Wachterum*: noli verò scribere: *Ehe*, vel *Echast*, sed *Echast*.

III. In cit. Tom. I. pag. 378 legitur: *derselbe Priester sal (non soll, ut hodie) auch demselben Probst, ader (non oder, ut nunc) Lands-Bischof in allen Dingen gehorsam, und unterworfen sin, zu gleicher Weise, als die andre Pfaffheit derselben Probstien. Qui vertes hoc in latinum?*

R. Idem quoque presbyter illi *Prapósito*, sive *Chorepiscopo* in omnibus obediens erit & subiectus, eo modo, quo *alius* illius *Prapositurae Clerus*. Rectius hic *Archidiaconus* exprimitur verbo: *Lands-Bischof*, quàm apud Treviros *Chor-Bischof*; cum Archidiaconi Germaniæ non superintendant *Choro*, sed *Regioni*, ἐπὶ τῆς κλῆ-